

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-4 У. 10183/16
18.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца А.А. извршитеља из ..., ..., кога заступа Благоје Стошић, адвокат из Враћа, Цара Душана 11, против туженог Министарства правде Републике Србије, Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља, ради поништаја решења, број 740-08-00063/2016-22 од 03.06.2016. године, у предмету дисциплинског кажњавања, у нејавној седници већа, одржаној дана 18.01.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, извршитељ А.А., овде тужилац, који је именован решењем министра правде број: 740-08-00367/2012-22 од 09.05.2012. године, за подручје Вишег суда у Враћу и Привредног суда у Лесковцу, са седиштем у ..., ..., оглашен је дисциплински одговорним зато што је, на начин описан у изреци и образложењу овог решења: прекорачио овлашћења поверена законом и

повредио дужности утврђене другим прописима неправилном применом одредбе члана 34. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу; прекорачио овлашћења поверена законом, повредио одредбу члана 74. став 1. истог Закона, повредио дужности утврђене другим прописима и повредио одредбу члана 3. став 2. Правилника о начину вођења евиденције предмета по којима поступа извршитељ, начину приступа евиденцији и поступању са евиденцијом у случају смрти, разрешења или престанка обављања делатности извршитеља, чиме је извршио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6) и 16) Закона о извршењу и обезбеђењу, у вези са чланом 34. став 2., чланом 74. став 1. и чланом 349. истог Закона, као и чланом 4. и чланом 7. став 1. Правилника о тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља и чланом 3. став 2. Правилника о начину вођења евиденције предмета по којима поступа извршитељ, начину приступа евиденцији и поступању са евиденцијом у случају смрти, разрешења или престанка обављања делатности извршитеља, због чега му је изречена дисциплинска мера – трајна забрана обављања делатности извршитеља, почев од дана достављања одлуке извршитељу.

Тужбом, поднетом дана 13.07.2016. године, коју је допунио поднесцима достављеним Суду 25.07.2016. године и 27.12.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да није било основаних разлога за вођење дисциплинског поступка против њега, односно да је тај поступак покренут противно одредбама члана 357. Закона о извршењу и обезбеђењу, да је закључком о покретању дисциплинског поступка погрешно оцењено да је тужилац повредио одредбе наведеног Закона због којих је оглашен дисциплински одговорним, као и да је дисциплински поступак против њега вођен након наступања застарелости. Даље, наводи да је тужени орган погрешно оценио да је тужилац повредио одредбе члана 74. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер законом није прописан посебан рок за подношење захтева за отклањање неправилности, те како је одлука извршитеља о одбацивању захтева за отклањање неправилности правноснажна у погледу примене наведене законске норме, сматра да је тужени орган поступао противно члану 9. Закона о министарствима, јер је оценом законитости и правилности правноснажних одлука дерогирао исте, не обазирјући се на чињеницу да је то искључиво у надлежности суда, а не у надлежности органа извршне власти. Такође, наводи да је у проведенном поступку погрешно оцењено да је тужилац одговоран због прекорачења овлашћења поверених законом и због повреде дужности утврђених чланом 3. став 2. Правилника о вођењу евиденције, јер је у свим спорним предметима уложио приговоре по којима су одлучивали надлежни основни судови. Осим тога, наводи да је Одлуком председника Коморе извршитеља, К.и.број 228/16 од 20.05.2016. године, тужиоцу одређен привремени заменик, са налогом да преузме предмете и евиденцију од тужиоца, чиме је тужилац онемогућен да у свим предметима обустави поступак због стварне ненадлежности, да о наведеном обавести странке у поступку, да изврши наплату трошкова поступка и наплату награде по Правилнику о наградама и накнадама за рад извршитеља, чиме му је причињена штета у износу од 500.000,00 динара. Предлаже да Суд, након одржане усмене јавне расправе, уважи тужбу, поништи оспорено решење и тужени орган обавезе да тужиоцу надокнади штету у износу од 500.000,00 динара, односно у износу утврђеном након извршеног вештачења, са законском затезном каматом, обрачунатом од 23.05.2016. године па до коначне исплате, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, као и да обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове управног спора и то на име судских такси по таксеној тарифи, трошкове адвокатских услуга по адвокатској тарифи

и друге стварно настале и неопходне трошкове, по трошковнику достављеном од стране тужиоца на главној расправи, у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

У одговору на тужбу, тужени орган оспорава тужбене наводе у целости и предлаже да Суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа, као и свих списка ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је нашао:

тужба је неоснована.

Из списка и образложења оспореног решења произлази да је предлогом за покретање дисциплинског поступка Министарства правде, број 07-00-00850/2015-22 од 08.02.2016. године, тужиоцу, као извршитељу, стављено на терет да је учинио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6) и 16), у вези са чланом 34. став 2., чланом 74. став 1., чланом 256. став 1. и чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу, као и чланом 4. и чланом 7. став 1. Правилника о тарифи и наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља и чланом 3. став 2. Правилника о начину вођења евиденције предмета по којима поступа извршитељ, начину приступа евиденцији и поступању са евиденцијом у случају смрти, разрешења или престанка обављања делатности извршитеља. Поступајући по предлогу за покретање дисциплинског поступка, Дисциплинска Комисија је у складу са чланом 10. Правилника о дисциплинском поступку против извршитеља („Службени гласник РС“, број 46/12), у законском року, 30.11.2015. године упутила допис тужиоцу да се изјасни о поднетом предлогу, а тужилац је дана 22.04.2016. године доставио писано изјашњење, у коме је навео да предлог треба да буде одбачен, јер је за повреде, које му се стављају на терет, покретање дисциплинског поступка застарело, у смислу члана 357. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу. Такође, у наведеном изјашњењу, тужилац је навео да је предлог неоснован, јер су у свим спорним предметима извршни повериоци или извршни дужници истицали приговоре, у којима су поступали надлежни судови ценећи законитост и правилност одлука које је доносио извршитељ, а како суд врши оцену законитости и правилности правноснажних судских одлука и одлука других органа, а никако органи извршне власти, сматра да је предлог и неоснован, а дисциплински поступак недопуштен. Из списка и образложења оспореног решења, даље, произлази да је Дисциплинска комисија дана 31.05.2016.године одржала усмену јавну расправу, на којој је тужилац навео да у свему остаје при наводима из писменог изјашњења од 22.04.2016. године, посебно истичући да је покретање дисциплинског поступка застарело, будући да је поступак инициран од стране “ЕПС Снабдевање” дана 30.09.2015. године, а да је закључак о покретању дисциплинског поступка извршитељу достављен дана 18.05.2016. године. На одржаној расправи Дисциплинска комисија је извршила увид у предлог за покретање дисциплинског поступка са прилозима, као и у писмено изјашњење извршитеља, овде тужиоца, те је, након анализе изведених доказа, утврдила да је тужилац, поступајући као извршитељ у предметима извршног повериоца “ЕПС Снабдевање” д.о.о. Београд, почев од Ивк. бр. 988/15, закључно са Ивк. бр. 3547/15, дана 20.07.2015. године донео појединачне закључке којима је одбацио, као неуредне, предлоге извршног повериоца за извршење на основу веродостојних исправа

ради остварења новчаних потраживања по основу извршених комуналних и случних услуга. Такође, Дисциплинска комисија је утврдила да су наведени, појединачни закључци, достављени извршном повериоцу дана 14.09.2015. године, након чега је тужилац 16.09.2015. године донео закључак, Ивк. бр.988/15, којим је наложио извршном повериоцу “ЕПС Снабдевање” д.о.о. Београд, да предујми трошкове поступка у свим спорним извршним предметима, према табели у прилогу, у укупном износу од 9.602.506,00 динара, ради спровођења извршења и ради наплате новчаног потраживања, са законском затезном каматом и трошковима за спровођење извршења, принудним извршењем на целокупној имовини извршног дужника и намирењем у висини потраживања извршног повериоца, одређујући рок од три дана од дана пријема закључка на рачун извршитеља, под претњом обуставе поступка и принудне наплате и налажући Народној банци Србије да изврши пренос средстава у висини потраживања извршитеља на име трошкова поступка у износу од 9.602.506,00 динара, са рачуна извршног повериоца на рачун извршитеља. У образложењу закључка од 16.09.2015. године, наведено је да се трошкови у наведеном износу односе на трошкове предујма за припремање и вођење напред наведених предмета, укључујући две поштанске доставе по 300,00 динара и да је тако одлучено на основу одредбе члана 34. став 2. и став 7. Закона о извршењу и обезбеђењу и на основу одредбе члана 7. став 1. тачка 1) – б) Правилника о тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља. Такође, Дисциплинска комисија је утврдила да је наведени закључак од 16.09.2015. године достављен Народној банци Србије, Одељењу за принудну наплату, која је исти спровела дана 25.09.2015. године, тако што је са рачуна извршног повериоца “ЕПС Снабдевање” д.о.о. Београд, на рачун тужиоца пренела износ од 9.602.506,00 динара, а осим тога, Дисциплинска комисија је утврдила и да је извршни поверилац 30.09.2015. године тужиоцу поднео захтев за отклањање неправилности поводом закључка од 16.09.2015. године, поводом кога је тужилац донео закључак, Ивк. бр. 988/15 од 30.09.2015. године, којим је тај захтев одбацио као неблаговремен. Осим наведеног, Дисциплинска комисија је нашла да је приликом надзора над радом канцеларије тужиоца од стране Министарства правде, дана 30.11.2015. године, на несумњив начин утврђено и записнички констатовано да ни у једном од предмета почев од Ивк. бр. 988/15, закључно са Ивк. бр. 3547/15, није уложен закључак извршитеља Ивк. бр. 988/15 од 16.09.2015. године, иако се односи на све предмете, да у једном предмету нису биле здружене доставнице и повратнице о уручењу закључка о извршењу, као и да у појединим предметима, у моменту вршења надзора, није био уложен доказ о уручењу појединачних закључака од 20.07.2015. године извршном повериоцу, којима је извршитељ одбацио, као неуредне, предлоге за извршење на основу веродостојне исправе извршног повериоца “ЕПС Снабдевање” д.о.о. Београд. Поред наведеног, у проведеном дисциплинском поступку је утврђено и да је тужилац, поступајући у предметима Ивк. бр. 3762/15, Ивк. бр. 3832/15 и Ивк. бр. 3627/15 извршног повериоца Б.Б. д.о.о. Лесковац, прекршио одредбе члана 34. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу и одредбе члана 4. Правилника о тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља, јер супротно наведеним прописима, није донео образложени закључак о висини предујма, већ је, иако у тренутку подношења предлога за извршење, извршни поверилац није уплатио предујам, нити доставио доказ о његовој уплати, одмах донео закључак о извршењу, а потом издао и рачун ради уплате предујма у наведеним предметима.

Одредбом члана 350. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу

(“Службени гласник РС”, број 31/11...139/14), прописано је да су дисциплинске повреде извршитеља прекорачење овлашћења поверених законом (тачка 6)) и повреде дужности утврђених другим прописима (тачка 16)).

Одредбом члана 74. став 1. истог Закона, прописано је да странка и учесник могу поднеском захтевати од суда, односно извршитеља да отклоне неправилности учињене у току и поводом спровођења извршења.

Одредбом члана 349. став 1. истог Закона, прописано је да извршитељ одговара ако својим поступцима у вршењу своје делатности крши одредбе овог закона и других прописа, ако не испуњава своје обавезе прописане Статутом и другим актима Коморе и ако било којим својим поступком вређа част и углед професије извршитеља. Ставом 2., прописано је да одговорност за кривично дело или прекршај не искључује дисциплинску одговорност извршитеља.

Одредбом члана 4. став 1. Правилника о тарифи и наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља (“Службени гласник РС”, број 50/2012 и 4/2016), прописано је да извршитељ одлучује образложеним закључком о висини предујма на име награде и накнаде трошкова за једну или више радњи које ће бити предузете. Ставом 2., прописано је да ће извршитељ обуставити извршење ако извршни поверилац не достави доказ да је извршио уплату предујма, у складу са Законом о извршењу и обезбеђењу.

Одредбом члана 7. став 1. истог Правилника, прописано је да за припремање и вођење предмета, доношење закључка за извршење у поступку за намирење потраживања по основу комуналних и сличних услуга и за доношење закључка о предлогу за спровођење извршења у проценивим предметима, извршитељу припада награда према вредности главног потраживања, у вредности наведеној алинејама од 1 – 7 наведеног члана.

Одредбом члана 3. став 2. Правилника о начину вођења евиденције предмета по којима поступа извршитељ, начину приступа евиденцији и поступању са евиденцијом у случају смрти, разрешења или престанка обављања делатности извршитеља (“Службени гласник РС”, број 46/2012), прописано је да се документа која се примају или отпремају у вези са предметом улажу у омот списка предмета извршитеља и обележавају редним бројевима.

Код овако утврђеног чињеничног стања и правног стања, Суд најпре налази да је правилан закључак туженог органа да су неосновани наводи из предлога за покретање дисциплинског поступка у делу којим се тужиоцу ставља на терет да је повредио одредбу члана 256. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу. Такође, Суд налази да је правилно оспореним решењем тужилац оглашен одговорним за извршене дисциплинске повреде из цитираних одредби наведеног Закона, Правилника о тарифи и наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља и Правилника о начину вођења евиденције предмета по којима поступа извршитељ, начину приступа евиденцији и поступању са евиденцијом у случају смрти, разрешења или престанка обављања делатности извршитеља. За своју одлуку тужени орган је дао довољне и јасне правне разлоге, које као на закону засноване прихвата и овај Суд, при чему је, приликом

изрицања дисциплинске мере, правилно узео у обзир тежину и природу дисциплинских повреда, њихову бројност и наступелу последицу која се огледа у чињеници да је на његов рачун, са рачуна извршног повериоца “ЕПС Снабдевање” д.о.о. Београд, услед противправног и незаконитог поступања, пренет износ од 9.602.506,00 динара, услед чега је на страни извршног повериоца настала велика материјална штета. Такође, приликом изрицања дисциплинске мере, тужени орган је правилно имао у виду и дужину трајања повреде и степен одговорности извршитеља, као и чињеницу да је раније већ два пута дисциплински кажњаван, те је правилно закључио да ће се једино трајном забраном обављања делатности извршитеља постићи специјална и генерална сврха кажњавања.

Суд је посебно ценио навод тужбе да је дисциплински поступак против њега вођен након наступања застарелости покретања дисциплинског поступка, али налази да је неоснован. Ово с тога, што су дисциплинске повреде, које су у овом дисциплинском поступку тужиоцу стављене на терет, уочене приликом надзора Министарства правде извршеног 19.11.2015. године, који дан се има сматрати као дан сазнања за конкретне повреде, па је предлог за покретање дисциплинског поступка против тужиоца, који је туженом органу поднет дана 08.02.2016. године, поднет у року од шест месеци о дана сазнања за учињену повреду, који рок је прописан одредбом члана 357. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, као рок за покретање дисциплинског поступка против извршитеља.

Суд је посебно ценио и навод тужбе да је тужени орган погрешно оценио да је тужилац повредио одредбе члана 74. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, али налази да је неоснован. Ово с тога, што је, применом наведене законске одредбе, тужилац одбацио као неблаговремен захтев извршеног повериоца за отклањање неправилности од 30.09.2015. године, иако том нормом није прописан рок за подношење захтева за отклањање неправилности учињене у току и поводом спровођења извршења.

Суд је оценио неоснованим и навод тужбе да је тужени орган поступао противно члану 9. Закона о министарствима, јер је оценом законитости и правилности правноснажних одлука извршитеља, исте дерогирао, не базирајући се на чињеницу да је то искључиво у надлежности суда, а не у надлежности органа извршне власти. Ово с тога, што је за извршитеље, као и за носиоце других правосудних професија, прописана и законом уређена дисциплинска одговорност и што су поред Суда, органи који врше надзор над радом извршитеља Министарство правде и Комора извршитеља, а у конкретном случају, Дисциплинска комисија Министарства правде је, као надлежна за спровођење дисциплинског поступка против тужиоца, у складу са својим законским овлашћењима из члана 353. Закона о извршењу и обезбеђењу, утврдила постојање дисциплинске одговорности тужиоца и изрекла му законом прописану дисциплинску меру.

Суд је ценио и остале наводе тужбе за које је, са изнетих разлога, нашао да су неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима, прописано је да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да

очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, а у ставу 3. истог члана, прописано је да је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу.

Полазећи од изнетих норми, а имајући у виду захтев тужиоца да се у овој ствари одржи усмена јавна расправа, Суд је нашао да њено одржавање није обавезно, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, као и да је законитост оспореног решења Суд могао да цени на основу стања списка предмета, при чему је имао у виду да би се одржавањем усмене јавне расправе одуговлачио судски поступак и да би то изискивало трошкове тужиоца, а да је одредбом члана 10. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује према одредби члана 74. Закона о управним споровима, између осталог, прописано да је суд дужан да поступак спроведе без одуговлачења, у складу са претходно одређеним временским оквиром за предузимање парничних радњи и са што мање трошкова.

Како оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, Суд је, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Будући да је тужба тужиоца одбијена, Суд је, на основу члана 67. Закона о управним споровима, одбио његов захтев за накнаду трошкова управног спора, у смислу члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), а у вези са чланом 74. Закона о управним споровима, одлучујући као ставу II диспозитива. О захтеву за накнаду штете поднетом у смислу члана 45. Закона о управним споровима, Суд није одлучивао, будући да је нашао да оспореним актом није повређен закон на штету тужиоца и да је тужба одбијена.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана: 18.01.2018. године, II-4 У. 10183/16

Записничар,
Бисерка Савић, с.р.

Председник већа-судија,
Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић